

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bartolvs In Primam Infortiati Partem

Bartolus

Lvgdvni, 1567

Legatis præstandis contra tabulas bonorum poffessione petita.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96147](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96147)

Item dicitur hic... contra ta. contra s. sol. si pater...

Item dicitur hic... aditam, et petitur contra ta. sed contra s. de iustis testat. l. nam...

Item dicitur hic... aditam, et petitur contra ta. sed contra s. de iustis testat. l. nam...

Item dicitur hic... aditam, et petitur contra ta. sed contra s. de iustis testat. l. nam...

Item dicitur hic... aditam, et petitur contra ta. sed contra s. de iustis testat. l. nam...

Item dicitur hic... aditam, et petitur contra ta. sed contra s. de iustis testat. l. nam...

Item dicitur hic... aditam, et petitur contra ta. sed contra s. de iustis testat. l. nam...

Item dicitur hic... aditam, et petitur contra ta. sed contra s. de iustis testat. l. nam...

Item dicitur hic... aditam, et petitur contra ta. sed contra s. de iustis testat. l. nam...

Item dicitur hic... aditam, et petitur contra ta. sed contra s. de iustis testat. l. nam...

Item dicitur hic... aditam, et petitur contra ta. sed contra s. de iustis testat. l. nam...

Item dicitur hic... aditam, et petitur contra ta. sed contra s. de iustis testat. l. nam...

Item dicitur hic... aditam, et petitur contra ta. sed contra s. de iustis testat. l. nam...

Item dicitur hic... aditam, et petitur contra ta. sed contra s. de iustis testat. l. nam...

hered. Secundo potest opponi hoc modo: Non potes agere contra me, quia mihi competit contra ta. et tunc potest opponi duobus modis. Primo, quod in ipsa exceptione impeditur contra ta. dicens sic: Non potes agere contra me, quia competit mihi contra tab. quas peto mihi decerni. et tunc ista exceptio habet vim exceptionis, et petitionis: et repellit agentem, ut hic, l. Papinianus, §. si filius, §. de inoff. test. et idem putarem in restitutione in integrum si in ipsa exceptione impetraretur. Alio modo potest opponi, non petendo ipsam decerni in ipsa exceptione, et tunc non potest opponi nisi prius intentetur contra ta. Ita loquitur d. l. exceptiones, in fi. §. de excep. et l. nam postea, §. si minor, §. de iureiu. et l. nec non herempho, ex qui. caus. ma. Ita debetis intelligere.

LEX XVI. Fideicommissum uniuersale si relinquatur filio, per hoc non dicitur institutus.

Emancipatus. Aides ergo hic, quod si pater est suspectus, non datur bono poss. contra ta. pro filio, et sic innuit quod si pater non esset suspectus, daretur sibi contra ta. Et hoc habes hic ter. contra gl. que est in l. scimus, §. repetitionem. C. de inoff. test. ubi tenet gl. quod si fideicommissum uniuersale relinquatur si alio, est perinde ac si esset institutus. Istud est contra hunc ter. qz si esset institutus non haberet contra ta. vt §. eo. l. j. in prin. et sic si de commissaria restituit non haberetur pro instituto, vt hic, et expellitur in lita tamen, §. qui rogatus, §. ad Treb.

ADDITIO. IO. FRAN. R. V. C. Istud est contra. Vide Bart. Contrarium sibi ipsi in eo quod dicitur hic in l. ventre, §. de acq. her.

LEX XVII. Pater. Distingue circa hanc legem, vt dixi §. eo. l. in adoptionem.

Sub conditione. Opp. de letiam §. de inofficio, test. So. vic vt ibi, et plene dixi in l. post legatum, §. si, §. de his quib. vt indi. ubi tene menti.

LEX XVIII. Quod vulgo. Si hic ponit casum, et bene, quem videt, et not.

ADDITIO. ALEX. C. Quod vulgo. Et hoc sig. no. Imo, in l. si filius qui in potestate, de lib. et posth.

LEX XIX. Exheredatio non secuta aditione, nihil valet. Bo. poss. contra tabulas quod datur etiam hereditate non adita. Querela potest intentari tam contra alium, quam contra scriptum heredem. Bo. poss. contra tabulas quare non requirit aditione, querela sic.

Filius. Ista lex est ita difficilis, sicut aliqua q fit in Infortiatio, tamē difficultas est in ter. no in apparatu, nec in materia. Et diuidit hec lex in principalem in quatuor partes. Primo ponit q ma, et questio, qualiter succedatur, quando emancipatus est pter ritus, sius exheredatus, et extraneus institutus. Secdo, determina tio ponitur predictae quest. Tertio ponit alia quest. vt ruz eo casu fiat collatio. Quarto ponitur vna q quibus, et a quo, eo casu legata presentur. Secda ibi dixi. Tertia in §. videamus. Quarta in §. legata. Secunda pars subdiuiditur in partes tres. Primo ponit qualiter succedat inspecto rigore iuris civilis, et inspecto rigore iuris pretorij. Secundo, qualiter succedatur de equitate, quando hereditas est adita. Tertio, qualiter succedatur de equitate, qñ hereditas est adita. Secda ibi, sed cum exheredatus. Tertia ibi sed quemadmodum. Et ista secunda pars, bene uter hoc intendit, si suus est exheredatus, emancipatus, pter ritus, et extraneus institutus, siue ad ea hereditas siue no, vt ruz dimidiam aduocabit, licet vnus scilicet emancipatus, per contra tabulas, et alter ab in testa, h. d. Ho. ter. ibi, sed cum exheredatus, et Ho. j. qz exheredatio nihil valet non secuta aditione, vt hic, et l. si patroni s. §. ex tes tameto, §. de bo. lib. C. Secdo no. ter hac contra ta. datur etiam hereditate no adita. Habuisti §. eo. l. illud. C. Tertio no. qz querela potest intentari tam contra alium, quam contra scriptum heredem, vt hic, in vltimo responso. C. Op. dicitur hic in prin. qz hereditate adita filius exheredatus excluditur: hic in fi. dicitur cōtra rium, ergo male. Sol. excluditur in totū, sc licet a cōtra ta. vt hic, in prin. sed no excludit a querela, vt hic in fi. C. Secdo op. dicit hic quod habet locum bo. poss. contra tab. et ab intestato, qz suus ab intestato, et emancipatus per contra tab. Contra a. j. si tab. te. nul. ex. l. in prin. ubi ab intestato no habet locū, donec habeat locū con

tra ta. Sol. contra a. et ab intestato simul non habent locum, vt §. est quando pendet vtrū secundū ta. possit peti, sed quando certū est quod secundum ta. no potest peti, tunc procederet contra ta. et ab intestato, vt hic, §. acit. quod dixi §. eo. l. illud. Tertio op. dicitur, hic quod solus filius habebit contra ta. contra j. §. pro. ubi non habet nisi dimidiam. Dicit gl. quod hoc principium corrigitur statim. Si habuit bonum intellectum, sed potest dici, qz non corrigitur, qz verum est quod filius solus habebit bo. poss. non tamē habebit solus totam hereditate, vt dicitur j. Itē dicitur hic qz repudiatio prodest suo, vt fit heres in solidū: contra, imo pro parte, vt j. §. videamus, et hic, Sol. in effectu no est heres, nisi pro parte, vt in contrario: sed ipso iure civilis est heres in totū. Item op. hic dicitur, qz testamentum est nullum propter hereditatem no aditam, et petitur contra ta. sed contra s. de iustis testat. l. nam zū ver. rumpendo. Sol. Quantum ad contra ta. sufficit tabulas esse, ex quibus possit adiri hereditas tēpore mortis, vt §. eo. l. pro. vnde licet postea irritetur, non tamen curat. Sed dices tu, que est ratio, qz cōtra ta. non requirit aditione, sed querela sic? Respondeo vt dixi in l. illud, §. eo. quia contra ta. petitur ad similitudinem vendendi nullam, quod potest fieri ante aditam hereditatem. C. dicitur hic, qz querela habet locum post petita bonorum possessio contra ta. id quod est ruptū non potest vltimus rumpi, vt dicitur est. Respondeo licet sit ruptum per contra ta. de iure pretorio, non tamē est ruptū de iure civilis, ideo potest rumpi per querelam, vt hic in fi. Item oppon. qz querela debet dari solum contra heredem scriptum l. j. et l. circa §. de inoff. test. sed hic datur contra pteritū ergo, et. Solut. hic pteritū succedit in locum heredis scripti qui totā hereditatem ab eo auocauit, vt §. eo. l. cuz emancipatus, in principio, ideo potest contra eum dari querela sicut potest dari contra fideicommissariam uniuersalem, l. j. C. de inoff. testat.

Collatio non habet locū inter eos, qui diuerso iure succedunt. Collatio non habet locum quando emancipatus non facit iniuriam suo.

Uideamus. Ista est tertia pars principalis, et subditur. Primo ponitur questio. Secundo ponunt due rationes ad ostendendum, qz collatio non habeat locū. Tertio, determinat collatione locū no habere, per alia rationem nouam. Secunda ibi emancipatus nanqz. Tertia ibi vt reoz. Bene uter h. d. Inter eos, qui diuerso iure succedunt non habet locum collatio. Item quando emancipatus non facit iniuriam suo, non habet locum collatio. In vt. et hoc fit consequens ibi illi, scilicet, casu, qui sequitur. Ho. ex hoc §. et duo. Primo, qz inter eos, qui diuerso iure succedunt, non habet locum collatio. Secdo no. qz quando emancipatus non facit iniuriam suo, non habet locum collatio. Opp. ad primum notabile qz collatio habet locū, l. si filius, §. de colla. bonorum. Sol. soluit pluribus modis. Veritas est, qz ibi filius suus erat institutus, et adiuu de iure civilis, sic emancipatus veniens per contra ta. sibi fecit iniuriam, qz sibi aliquid abstulit contra testatoris voluntatem: licet ergo secundum verba p totius, non habeat locum collatio, tamen secundum voluntatem Seniole posita in d. l. si filius, habet locum: sed hic nulla facit iniuriam filio exheredato. Item opp. C. eo. l. si emancipati. Sol. Ibi nullum fuit factum testamentum, hic sic. Unde debet distingui, an per emancipatum alteri fiat iniuria, vel non vt hic.

Legata. Hec est tertia pars. Legata proximidia prestat emancipatus coniunctis personis, siuis nullo modo, h. d. in sumario.

Si quis. Iste §. legitur in gl. multis modis. Prima secunda lec. reprobatū in gl. et bene quare vltimam lec. tene. Ter. ibi in fi. exheredatus non est, sed institutus, quia scriptis non aduentibus succedens per contra tab. prestat legata liberis, et paritibus. Vel dic. qz institutus succedens ex testamento, legata prestat omnibus, secundū D. et Jac. de are.

LEX XXI. Is, qui filium. In hac lege, Jurisconsultus ponit tres casus.

TITVLVS V.

De legatis prestandis contra tabulas bonorum possessione petita.

LEX I.

Titulus. Primo commendat edictū do illa incipit exponere. Secunda ibi, generaliter, vsque ad finem, et est pulchra lex. Circa legē nostram format gl. nostra aliquas questiones. C. Op. j. de l. Barr. Secunda super Infort. B b ij

co. subaudit lex vel alium... si pater... alio casu... et determinat... Debes intelligere... de iure communi... in iure... per... a substituto... illa repetitio... curus videtur... ad iudicium... ita dicit gl... voce motus... metum... que venit... is defectu... ab i i i i i... idonata... relicta ab... vero est... ubi substituto... otus tantum... ver. vt eed... ro. vt hic... illa legata... quod si neque... omibus.

Lit. V. De lega. prest. contra tab. bono. possess. peti. 416

pro. Dicit gl. quidam hoc existimaverit. subaudi, z male. Alii vo- lentes sustinere istos dicunt. hic loquitur in emancipato pateri- to. cui pater fecit iniuriam. unde minus potest a patre gravari: s; ibi loquitur in emancipato instituto, qui habet patris voluntate, ideo potest plus gravari. ar. pro hac sol. quod habetis hic in ver. quid ergo. z i. pro. s. Adite. ista videntur velle q emancipatus, qui potest petere contra ra. non tenetur ad legata. Hoc videtur contra casum l. quia autem. s. pen. s. si quis omis. causa test. sed in quod ibi intelligunt Dy. z Jac. de Ar. Et ideo pro sustinendis omnibus opi. possunt dicere sic. Quando suus est preteritus, aut loquitur in emancipato instituto. z dicit vt l. si duo. j. eo. Aut est preteritus emancipatus. z tunc si quidem emancipatus succedat per contra ra. tenetur ad legata. vt d. l. quia autem. s. pe. Et hoc modo debet intelligi hic. secundum leg. gl. qz isti male putabant. si intelligebant de emancipato veniente per contra ra. Aut emanci- patus succedit ab intestato per vnde liberi quasi restat. tunc an nullato per preteritionem filii sui. tunc ex hoc edicto legata non debentur. Ita possunt intelligi Jurisconsulti qui hoc existimas- bant. sed bene debebantur legata per edictum. si quis omis. caus. testa. d. l. quia autem. s. pe. si quis omis. caus. test. z facti. l. filius. s. co. ti. Sed quomodo potest peti contra ra. si testamentum est nul- lum per preteritionem sui. Dicam j. l. proxi.

ADDITIO.

ALEX. C Preteritus emancipatus. Ad intellectum huius ma- terie. vide Aug. in l. j. C. de contra tab.

Legata quando debeantur cum testamenti irritatur ex cau- sa preteritionis.

S. Sed si vnus Iste s. est difficilis. Opp. ad pri- mum dicitur. dicitur hic. quod si am- bo petierint bo. pos. contra ra. prestatur legata tantum coniun- ctio personis. Contra. mo ex persona instituti debent ab ipso in- stituto omnibus. l. filium. s. co. l. vlt. s. si. s. de leg. iij. Sol. pro por- tione. in qua institutus fuit. debentur legata omnibus. s; pro ea que accreuit per contra ra. debentur tantum coniunctis personis vt dicit in l. si. s. de leg. iij. z dicit s. co. l. filii. Itē op. dicitur hic in ver. sed si scriptus. quod si scriptus adiuit. z preteritus petiit con- tra ra. videtur quod non possit peti secundum ra. donec expectat. an possit venire per contra ra. leg. iij. s. pen. j. de secun. ra. Sol. Hic dicit. qz adiuit hereditatem. scilicet. de iure quod si non per bo. pos. ita no. s. tit. j. l. illud. z doc. in l. si. C. de bon. pos. contra ra. quod intellige vt dicam. j. l. proxi. Item. opp. dicitur hic. qz scriptus heres adiens ex institutione tenetur ad legata. coniun- ctis personis tantum. Contra. s. tit. j. l. si ex pluribus. s. sed illud. z j. eo. l. si duo. in si. vbi tenetur omnibus. Sola. vna est. quod hic corrigitur. lex duobus. s. sed illud. z illa corrigitur per d. l. si duo. z ista est satis bona. Alia sol. est. quod hic loquitur in suo ibi in e- mancipato. Hoc est falsum. vt dicit in lex duobus. Alii dicunt qz hic loquitur de scripto. cui seruitur hereditas ex vigore istius ed- dicti. z sic tenetur ad legata certis personis. vt s. co. l. filium. s. si. Sed contra ra. loquitur in scripto. qui venit per contra ra. Ista sol. tangitur in gl. quam tenet Dy. Ista sol. est vera in se. sed non congruit huic legi. que hic loquitur de scripto. qui potest venire per contra tab. Alii solunt aliter in gl. dicentes. quod id. quod dicitur de scripto. scilicet. qui non adiuit sed petiit contra ta. bene facio. preteriti. Ista op. licet in se sit vera. non congruit litere. quia tex. dicit. quod petere potuerunt. non dicit. quod petierunt quare tene primam opi. Vel dicit. quod refertur opi. quozundam que ibi reprobatur. Item opp. dicitur hic. quia non debet euz tueri in ea parte in qua est institutus. Contra. s. ti. j. l. non putavit. s. si. Sola. Ibi loquitur. quando omnes petierunt contra ra. hic autem insti- tutus adiuit. Et pro declaratione istorum casuum dic. aut quis preteritus emancipatum. vel emancipatos quos solus habet. z tunc sine vobio prestatur legata personis exceptis. vt pas- tet per totu. h. c. i. Aut quis preterit suum. vel suos. quos solus habebat. z tunc non prestatur legata. sine vobio nullum. siue veniat per contra ra. vt hac l. in princ. Aut preterit duos. vnum suum alium emancipatu. z tunc suus nemini debet legata. Eman- cipatus vero. aut venit per contra ra. z tenetur ad legata exceptis personis. Aut venit ab intesta. z tunc non tenetur ex hoc edicto. sed ex edicto. si quis omis. caus. test. vt dicit in prin. l. Aut vnum pre- terit. z alium instituit. z tunc aut preterit suum. z instituit emaci- patum. z tunc suus non tenetur ad legata. sed emancipatus om- nibus. vt j. eo. l. si duo. Aut instituit suum. z emancipatum prete- rit. z tunc suus tenetur ad legata. Aut vnum emancipatu. prete- rit. z alium instituit. tunc aut omnes veniunt per contra ra. tunc prestabuntur legata exceptis personis tantum. vt hic in ver. s; si vnus. Aut institutus adiuit. z preteritus petiit per contra tab. z tunc extraneus institutus prestabit legata omnibus. secundum

veram opi. vt s. de contra ra. lex duobus. z j. eo. l. si duo. Preteritus autem debet legata exceptis personis. vt hoc s. veri. sed si scriptus. Si vero vnum preterit. z alium exheredavit. tunc dicit in l. filium. in prin. z s. si legata. s. co. ti.

Non sufficit legare pro dote. nisi vere ita sit. S. Si que dotem. Opp. de l. iij. C. de fal. causa ad i. e. Solut. Dicunt quidam. hic non fuit expressa certa quantitas. ibi secus. Vel melius. quando testamentum irritatur per contra ta. oportet quod vere dos. sit qz ad dotem inuitatur tanquam ad es alieni. secus quando no irritatur per contra tab. Ita dicit gl. tene menti istum tex. nam s. eo. l. j. in prin. dicitur. si legatur vxori pro dotem. nam non sufficit lega- ri pro dote. nisi vere sit dos. z hoc facit ad multa. si dicitur in in- strumeto. dedit pro mercantia. non sufficit. nisi vere sit mercantia. (Itē ad statuta. si dicitur in statuto quisquis dederit pro merca- tia. nisi vere sit mercantia non habet locu. statutum.) ar. huius. s.

ADDITIO.

ALEX. C Si que dotem. Vide no. in l. j. C. de fal. cau.

S. Si extraneo. Conditio debet impleri in perso- na eius. qui petiit contra tabulas. hoc dicit. iste tex.

ADDITIO.

ALEX. C Si extraneo. In contrarium facit l. qui her. s. cum hereditas. de cond. z demon. Sol. vt ibi habes in apofit. antiquo. de in iust. testa.

LEX XVI.

I duo Ista est subtilis l. Opp. ad principium. s. l. pro- rim. h. responso. vt ibi dicit.

Testamentum. in quo filius est preteritus si in eo sunt insti- tuti venientes ab intestato. valet de iure civili. Bo. possessio contra tab. concurrat cum bono. possessione secun- dum tabulas. quando institutus z preteritus sunt in pari gra- du. alias non.

Proinde Iste s. habet tres lec. Duob. mod. legi- f. in gl. Tertio modo secundum Ber. alibi. Dicitur hic omnibus legata prestari. contra s. e. l. is qui. s. de scri- pro. Sol. vt ibi. Item opp. j. de secundum tab. l. si sub conditio- ne in si. Sol. vt in gl. z bene. Dicitur hic. proinde si contra tab. non accipit. quero. si non petiit bo. pos. contra tab. qualiter succel- sit. Dicit gl. admit de iure civili. vel petiit secundum ta. ex institus- tione. Ista s. nec. non videtur vera. quia testamentum in quo est fi- lius suus preteritus. est nullum de iure civili. ideo non potest adiri. vt l. filio. s. de iust. testa. Item secunda videtur per oz. quia vbi habet locum bon. pos. contra ra. non potest habere iocum se- cundum tab. leg. iij. s. pen. j. de secun. ra. ideo institutus non potest pete- re bo. pos. secundum tab. propter prete- ritum qui potest venire per contra tab. ideo Jac. de Ar. tene- primam lectionem sed non responder ad contrarium factum. Sed Ber. legit hanc legem. tertio modo dicens quod non adiuit de iure civili. nec secundum tab. petiit. quia non potest. vt dicitur est. sed fuit portio reservata per hunc. z l. filium. s. sed z si portio. s. co. ita dicit Pe. z Ly. refert in l. j. C. de bo. pos. contra ta. sed male. quia alle persone quibus conferuatur portio per hoc edictum. non prestatur nisi coniunctis personis. l. filium. in si. s. eo. sed hic dicitur. quod prestatur omnibus. quare tene lec. gl. siue dicamus tip sum adiri de iure civili. qz pot qz hic fuit institutus vnus de venientibus ab intestato z sic tale testamentu licet in eo sit filius prete- ritus de iure civili valet. s; l. si duobus. s. si prius. s. titulo j. z ibi dicit. Item potest peti secundum tab. quia. quod dicitur. quod non habet locum secundum tab. donec potest intentari contra tabul. est verum quando institutus non est in pari gradu cum preterito. leg. iij. s. pen. de secundum tabul. Sed si sunt in pari gradu. tunc nihil repugnat quod vnus veniat per secun- dum tab. z alius per contra tab. z possunt concurrere. l. sed cum patrono. in prin. s. de bono. possess.

ADDITIO.

ALEX. C Valer. Contrarium tenet Bar. in l. posthumo. de co- tra ra. sed hoc limita. nisi par in gradu ipsi preterito esset institu- tus. qz tunc tenet testamentum. etiam de iure civili. vel secundum eum in d. l. si prius. item si quicunque post filium successurus. ab intestato esset institutus. sed vtrunque dictum videtur falsum. z contra l. posthumus. s. item. zc. z in l. filio de iust. testa. vbi tana- tum reconalescit de iure portio. si preteritus decedat vno tes- tamento. vel post mortem testatoris approbet testamentum. z per Pau. de La. in l. si filius qui. in prin. de lib. z posth. Bart. Secunda super Infort. B b iij

AD HANC LEGEM... C. de bo. pos. contra tab.

Opp. in gl. dicitur bica- imo est deterius. quia d- z granat. vt volumus. in- di. z dem o. Dicit gl. de- rre partio. ideo non est e- et detractio. sed magis a- atur j. de colla. bo. l. filius repos. s; soluit vno modo.

XV. filius est preteritus. citant...

an teneatur prestare lega- in potestate. z est hec lex difficilis in te- n dicit tex. quod suus preterit nullum non potest rumpere. z si. ver. post defectum. s; nullum. vt Just. de exhered. allum. si filius vult rumpere lectionem. C. de inof. test. vbi in compensatione. qz sit ipse e. Ego dico. quod testamentu i non opponatur. est nullum. z petatur quod a iure auar- nd. inf. Hoc est qz lex dicitur petendum hereditatem. qz p- cidenter ad opponendum. l. i. uge z tamen istam glo. z hoc tenet nullum de iure civili. z non ad vulgo. supra tit. s; dicit vt irmerit. l. filio preterito. qz petendo contra ra. videtur app- posthumo. C. de bono. poss. r. C. Item ad secundum p- arus non prestat legata.

Emancipato Op. quod liberetur heres preteritus. L. arbis. rrio. s. si. s. de dolo. Blo. sol. quod hic heres est in mora, vel fauos personarum hoc inducit, sed male dicit: quare hic quod hic heres scriptus commisit dolo aduersus preteritum. Unde propter odium preteriti interemit rem legatam. ideo tenetur preteritus tanquam sua culpa sit interempta. L. si merces. s. culpe. s. loca. z. l. pe. in prin. s. fol. ma. sed si interemisset propter odium legatarum, tunc videtur res interempta culpa legatarum, nec tenetur preteritus per eadem leges. Si vero non interemit rem legatam propter odium alicuius, sed ipsius rei legatæ, ut quia interemit seruum propter odium ipsius serui, tunc procedit distinctio glof. Aut heres preteritus, fuit in mora, aut non fuit quando non est in mora, tenetur cedere actionem contra heredem scriptum. L. huic scripturæ. s. ad legem Aquili. Sed an occidens teneatur filio preterito: Dic ut in gl.

LEX

XVIII.

Epos Opp. de nonnunquam. in si. s. eo. Blo. sol. ubi, z. non benefid hic solus, tunc procedit distinctio glof. Aut heres preteritus, fuit in mora, aut non fuit quando non est in mora, tenetur cedere actionem contra heredem scriptum. L. huic scripturæ. s. ad legem Aquili. Sed an occidens teneatur filio preterito: Dic ut in gl.

LEX

XXII.

Donorum Op. s. co. l. viri. s. post prin. Bl. soluit ibi pluribus modis, sed res ne illam que ponitur hic, quia non habebit legata ultra virum.

LEX

XXIII.

In quibus Dic ponitur casus duobus modis. tunc videtur virum casum, secundo quem conuente persone nihil debent habere de seruis quibus libertatem prestare debebant, quia testator tale legatum non fecit propter eorum commodum, ut pro batuz. s. co. l. in. s. item.

LEX

XXIII.

Interuenit Opp. quod requiratur sepus testamenti, ut l. s. de reg. Laro. Sol. hic loquitur quando legatum deficit ratione persone, scilicet si alius, ut ibi no. z. l. in. s. quando autem, de iure filii. Item opp. de red. dub. si cogitatus, ubi requiritur quod sit etiam tempore mortis. Dicunt quidam, quod hic forte requiritur, sed frustra est. Quare dicit, quod hic loquitur quando testamentum impugnatur per contra ta. unde quod sit de libertis, non requiritur ex dispositione defuncti, sed ex dispositione iuris, sed ibi loquitur, quando requiritur quod sit de coniunctis ex dispositione defuncti. Item opp. In si. de here. in si. in extraneis, ubi tria tempora requiruntur. Dicunt quidam, quod hic forte requiritur, sed dicit quod ibi loquitur in hereditate, hic in legatis. Item res, hic quando rumpitur testamentum per contra ta. ibi non, sed mere ibi ex dispositione defuncti succeditur.

LEX

XXV.

Utrum filium Ibi petere posse, scilicet beneficio preteriti.

Is cuius Iste s. esset factis factis, nisi qz gl. intris car ipsum. Dicitur hic, emancipatum filium preteriti, quod de quo filio emancipato loquitur. Dicit gl. primo de emancipato, scilicet patre istius nepotis, z. secundum hoc Juris consultus hic non respondet questionem, hoc modo loquitur gl. super ver. defuncti, que incipit, non respondet. Blo. reprobat istam legem, quia si hoc esset verum, preteritus non tueretur nepotem per hoc edictum; sed de iure communi tueretur, qz nemo committeret edictum: qz pater datus in adoptionem non committit edictum. In non putatur, s. in adoptionem. s. ti. j. Alii volentes sustinere gl. que incipit, non respondet, legunt alio modo, qz iste nepos fuit institutus, z. fuit preteritus alius filius, non pater ipsius. Et si dicit, non potest ei committi existenti in aliena familia, concedo quod pater eius precedit, ergo tunc videtur vigore huius edicti super verbo, emancipatum. z. h. d. gl. que incipit, patrem, ubi quia pater eum precedit, z. secundum hoc propter patrem. Item in gl. precedenti que incipit, patrem, ubi s. filius, dicit in o. cum emancipatus, s. j. z. ibi not. Item ubi, secus constat esse in filio, primo gradus existente in adoptiua familia, alia legem ponitur in gl. que est clara.

De collatione bonorum.

Quia Illi qui petunt contra ta. tenentur ferre, ideo ponitur ti. de colla. bo. Querit gl. rub. quid valeat dicere Jurisconsultus, dum dicit, de collatione, dicit ut in gl. z. bene, alias aliter accipitur pro collatione, scilicet quam faciunt plures bibentes. Item accipitur pro quadam rationatione, quam faciunt aliqui super aliquo dubio. Item pro comparatione.

LEX

I.

Titulus Ita ratio quam ponit text. non videtur vera, quia scilicet dum hoc etiam suus emancipato conferret. Contra, si emancipati, C. co. z. etiam emancipati inter se, contra hanc l. s. si. ideo pro tollenda ista dubitatione gl. declarat, nam secundum ista tempora quicquid filius querat, querebat patri. l. placet. s. de acqui. her. l. j. si. si. pa. quis si. ma. in gl. Illud vero quod querebat filius emancipatus, habebat sibi pro proprio, in quo inquam erat, quod emancipatus habebat partem bonorum paternorum, in quibus erat lucrum filii in portione, nisi emancipatus conferret ea, que lucratus fuerat: ita vult dicere iste text. que ratio cessat, si tractamus de collatione, scilicet ad emancipato alij emancipato. Item cessat etiam si tractamus de collatione, scilicet ad suo ipsi emancipato, quia suus omnia querit pro patri. Materiam collationis dicam i. ti. l. pater filium.

Inter eos Collatio fit inter eos, qui petunt contra ta. de iure communi, sine de iure filii. h. d. Opp. inter emancipatos non est locus collationis, ut C. l. si emancipati. z. j. ea. l. s. si. Sol. Intelligatis inter eos, sed non imes, quia non conferunt emancipati inter se. Item opp. vel filium, s. vid. annus. s. ti. d. Solu. datur his qui succedunt eodem iure, secus si diverso iure succedunt. Item opp. C. eodem l. ubi in succedentibus de iure civili habet locum collatio. Sol. s. l. ubi de iure nouo, nam olim non habebat locum, nisi in succedentibus de iure pretorio, dicam in d. l. pater filium. Item venio ad ver. plane, z. quero exemplum, dicit ut in glo. z. bene.

- 1. Emancipatus veniens per contra ta. qualiter conferat suis.
- 2. Collatio habet locum quando queritur ab intestato.
- 3. Argumentum de toto ad partem an procedat.

S. Si eroddrante Emancipatus veniens per contra ta. conferat suo pro ea parte, quam sibi auferat, z. si nihil auferat collatio cessat. De iure ad s. ibi dem, z. est difficilis s. C. l. no. tex. in ver. totius dicitur hic quod pro ea parte conferat, pro qua parte auferat. Contra, pro plus conferat, quam auferat, ut j. ea. l. s. si. z. l. proxi. s. si. tra. z. l. proxi. s. Julianus. Huius timore sunt in gl. quinquæ sol. quibus difficultas. Una est, qz hic exponatur, conferat, scilicet omnia sua bona pro illo quadrante. Non est bona, qz ista l. est impossibilis verbum, nullum effectum haberet. Alia sol. est quod leges contrarie intelliguntur secundum istam, ut licet in illis dicatur, centum, vel ducenta habebat, dicit scilicet conferenda, sed habebat alia, que non veniebant conferenda. Blof. reprehendit per d. l. proxi. s. Julianus per l. s. si. tres. Alia solutio est, Aut emancipatus succedit ab intestato, z. conferat omnia, ut ibi. Aut per contra tab. z. tunc ut pro ea parte quam auferat. Istam reprehendit glof. per d. l. in. s. Julianus. j. eo. ti. Ergo, lo. quarto modo solenniter dicitur. Aut filius solus est institutus, z. nullus alius z. tunc emancipatus semper conferat totum, ut legib. contrariis. Aut est institutus extraneus cum filio, z. tunc conferat, pro ea parte, quam auferat suo non pro ea parte, quam auferat extraneo. Sed videtur, qz ista solutio non habeat rationem in se, qz nihil ad factum, utrum filius solus fuerit institutus. Nam tunc emancipatus auferat solum dimidiam, z. sic tunc pro dimidia debet conferre, ut hac l. z. sic ista non videtur vera solutio, sed magis casuum variatio. L. ym. rangit. C. eodem l. si emancipati, in si. z. nihil examinat, sed dicit quod ista sol. est optima, z. verba istius gl. z. tex. debent intelligi sic, pro ea parte, quam emancipatus auferat suo, de portione debita sibi emancipato, pro ea parte conferat: si nihil auferat, nihil conferat, ut dicit totam portionem sibi debitam a suo auferat, totum qz habet sibi conferat, ut loquuntur contraria. Et si dicit, uno non auferat suo, nisi dimidiam, ergo pro dimidia debet conferre. Respo. dimidiam tantum auferat, scilicet hereditatis paternæ, sed illa dimidia est totum quod conferat debetur, ideo totum qz habet conferat. Ita loquuntur leges contrarie. Ad vnum tamen aduerte, quod id quod hic dicitur, quod conferat pro quadrante, non intelligas quod quadrantem tantum suorum bonorum debet conferre emancipatus, sed conferat dimidiam bonorum suorum. Sicut enim auferat a filio suo dimidiam portionem sibi emancipato debita, ita dimidiam bonorum conferat, ut legibus